

KYNOLOGIN KYNÄSTÄ - kesäkuu 2023

JUHANNUSTA ODOTELLESSA

Mahtanee olla kohdallani jo 11. juhannus Latviassa. Aiemmista juhannuksista olen kirjoitellut ja tämänvuotinen noudattanee vanhaa kaavaa. Ollaan vaan kotosalla ja poltetaan omassa juhannuskokossa menneen vuoden risut ja muut nuotiopaikalle tuodut polttokelpoiset jätteet. Radio Skonto on päällä ja sieltä kuuluu taukoamatta lukemattomia versioita latvialaisesta juhannuslaulusta: *"Liigo – liigo!"*

Juhannusta juhlietaan Latviassa pääasiassa maaseudulla. Talojen isäntien tehtävä on valmistaa erityisiä juustoja juhannuspöytään. Muutenkin ruokapöydät notkuvat kaikenlaisilla herkuilla. Kaikki paikat koristellaan kukilla ja naispuolisten ihmisten hiuksissa ovat kukkaseppeleet. Tyypillinen juhannuskokko on keko, joka on tehty puolitoistametrisestä halkaistuista ja suht jämeristä pölkynpuolikkaista. Kokko poltetaan illan hämärtyessä. Sitten lähdetään viemään naapureille esimerkiksi perheenisän tekemää juustoa sekä toivottamaan heille armorikasta juhannusta ja vuodenkiertoa: *"Liigo – liigo!"* Naapurit puolestaan jatkavat ketjuna kierrosta taas seuraavaan naapuriin, ja tämä taas seuraavaan – kunnes kierros tulee täyteen eli koko kylä on läpikäyty.

Zaiga-vaimoni erikoistuu par'aikaa ns. hajukoirien koulutukseen (diabetes- ja epilepsiakoirat). Yksi villakoira on jo luovutusvaiheessa ja se on menossa Liettuaan. Haju- eli hypokoiran tehtävä on ilmaista haltijansa lähestyvä sairaskohtaus.

Opaskoirien koulutus on nyt kesätauolla ja sitä jatketaan heinäkuussa. Oma askeleeni on jostain syystä lyhentynyt ja keskitynkin lähinnä vain kotoa ja kotipaikkakunnaltani Kerimäeltä käsin tapahtuviin koulutuksiin. Ensi keskiviikkona eli 21.6. tulee 51 vuotta siitä, kun ensi kerran tulin Mäkkylän koululle. Kävin hiljattain katsomassa vanhoja maisemia. Kitukasvuinen vanha mänty, joka näkyi Mäkkylän kämppäni ikkunasta, oli edelleen elossa. Muuta tuttua siellä ei ollutkaan.

Hyvää kesää kaikille!

Juha Herttuainen